tU ziet hier een deel van De Meerpaal, maandblad van

VRIJZINNIGFLEVOLAND

www.eigentijdsgeloven.nl

Jaargang 65 nr.9 oktober 2026

BEGIN

In den beginne was er ik, gewoon ik

Ik die niets hoefde te worden

Niets hoefde te zijn

Ik ondefinieerbaar

Ik onbeschreven

Ik onvoorwaardelijk

Vrij

En toen kwam jij

Maatschappij

Thorn de Vries

(Dagblad Trouw 12 september 2026)

Tuimelen

We hadden iets te vieren, mijn zoon en ik. In het hippe vegan restaurant Hagedis – genoemd naar Haagse dis – geef ik hem een cadeautje. Eigenlijk geef ik wat al van hem was, want hij kreeg ze bij zijn geboorte, de twee tuimelaars *Bert & Ernie*, die voor mij symbool zijn gaan staan voor veerkracht. Als je ze duwt, laat vallen of waar dan ook neerzet, tuimelen ze wild heen en weer, alle kanten op, maar vallen nooit om. Al tuimelend komen ze tot stilstand, altijd in hun centrum. Tot ze weer een zwiep krijgen en het tuimelen opnieuw begint.

Als peuter gooide mijn zoon *Bert & Ernie* door het kattenluik, waarna hij door het glas naar buiten keek en riep “O-oh!”, de Teletubbies imiterend die dat riepen als er iets verkeerd ging. Dierbare herinneringen, verweven met zijn leven. En met het leven sowieso. Iets brengt je uit evenwicht en al tuimelend probeer je in je centrum te blijven, waar je uiteindelijk rust vindt. Steeds weer opnieuw.

Wat is dat? Dat centrum, die kern, waar het stil is, waar je samenvalt met jezelf en je omgeving, wat soms zo vanzelfsprekend kan voelen dat je het niet eens opmerkt.

Ik denk aan eenzaamheid. Een woord dat velen liever niet gebruiken. Als iemand vertelt alleen te zijn, komt er vaak meteen achteraan, maar niet eenzaam.

Hoe verrassend was dan ook het interview met mensenrechtenadvocate Liesbeth Zegveld in Zomergasten vorig jaar. Zegveld vertelde eenzaamheid nodig te hebben. Ze liet een

fragment met Karel Appel zien, bij wie ze het verlangen naar eenzaamheid herkende.
Karel Appel noemde eenzaamheid zijn trouwste makker. Hij vertelde over het gevoel van helemaal opgelost te zijn in het niets en daar ongestoord in te willen blijven. Zegveld noemde het enorm bevrijdend, om zo naar eenzaamheid te kijken. Ze zei ook dat er lef voor nodig is, in onze samenleving is samenzijn toch meer de norm dan eenzaam zijn.
Hoe Zegveld en Appel eenzaamheid beschrijven, lijkt op hoe het woord van oorsprong werd gebruikt: in de toestand van één zijn. Zoals een woordenboek uit 1802 het beschrijft: alleen en van soortgenoten verwijderd. In de loop van de negentiende eeuw krijgt eenzaamheid een meer psychologische en existentiële betekenis van pijn en verdriet om het alleen zijn.
Filosoof Maarten Doorman ervaarde beide kanten van eenzaamheid toen hij meedeed aan een experiment van VPRO-radio. Zonder smartphone en internet werd hij voor een week ergens in de voormalige Lauwerszee afgemeerd. Hij schreef dat het heerlijk was om in die radicale stilte te lezen en te schrijven. “Maar wat was het eenzaam, daar in de regen van november, met het nasaal geklaag van een meerkoet en klapperend touw tegen een mast.”
Hij noemde twee gezichten van eenzaamheid: de kluizenaar en de gevangene. “Verkies je haar zelf, dan kan ze inspireren, rust brengen, verdieping en wie weet zelfs verlichting. Word je echter tot afzondering gedwongen of raak je er ongewild in terecht, dan verandert *solitude* in *loneliness* en vliegen de muren je aan.”
Volgens onderzoek neemt eenzaamheid toe én, paradoxaal genoeg, het verlangen naar alleen zijn ook. Dat verlangen zou voortkomen uit een behoefte aan minder. Minder ruis, minder prikkels, minder appjes, minder verplichtingen, minder mensen om ons heen. Een verlangen naar alleen zijn waarin we tot onszelf komen, waar we rust en ontspanning ervaren, waar we, zoals Karel Appel dat zegt, oplossen in het niets. Waar we als een tuimelaar terugveren in ons centrum en de stilte vinden om weer verbinding met onszelf aan te gaan. Misschien wel noodzakelijk om ook verbinding met de ander te kunnen voelen. Twee kanten van dezelfde medaille. Allebei in ons aanwezig: de kluizenaar die in afwezigheid van anderen tot rust komt, vrijheid ervaart en ontspant,

en de gevangene die in de afwezigheid van anderen pijn voelt, verlatenheid en gemis. Af en toe geeft het leven ons een zwiep en tuimelen we hiertussen heen en weer. Dan zou je ze wel door het kattenluikje willen gooien, maar als we genoeg tijd hebben om uit te tuimelen, komen we uiteindelijk in het centrum weer in balans.

Marian van Leeuwen

Zee – Toon Hermans

Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.

Ik wil gewoon een beetje dromen
rond de dingen die ik voel
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.

Ik wil alleen zijn met de golven,
'k wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luist'ren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.

Ik wil luisteren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.

Buitendag 2026

Eind augustus is het zover. Er komt een einde aan de vakantieperiode en tevens start een nieuw kerkseizoen met de Buitendag. We zijn weer gastvrij ontvangen op camping de Ruimte in Dronten. Hanneke Goedegebuure opent met het gedicht“Vandaag is de dag om gelukkig te zijn”.
Het jaarthema, Grenzen aan maakbaarheid, staat centraal. Pastoraal medewerker Marian van Leeuwen geeft haar persoonlijke ervaring met de Vredesmars waarin ze heeft meegelopen dit jaar in Wenen. De Vredesmars start in 24 landen en eindigt gezamenlijk in Jeruzalem. De mars gaat over grenzen die mensen zelf gemaakt hebben. Twee leden van onze gemeenschap geven hun persoonlijke ervaring uit de Tweede Wereldoorlog.

Marian concludeert dat vrede misschien ook het omgaan met conflicten is. Haar wens is om grenzeloos vrede te maken. Besloten wordt met het zingen van `Lied voor later`.
Het jaarprogramma “Grenzen aan maakbaarheid” is door de programmacommissie samengesteld. Dertien activiteiten zijn er dit

jaar. Op zondagen en een paar door de week. Voor iedereen wat wils. Ria Kikkert heeft geen favoriet onderdeel en beveelt het hele programma aan. In het programmaboekje wordt van alles een korte beschrijving gegeven. Het boekje wordt aan de leden gestuurd op korte termijn.
Na een korte pauze is het puzzelprogramma aan bod. Het

afdelingsbestuur van Dronten heeft een pubquiz in elkaar gezet. Vijfvragenronden en drie intermezzo-onderdelen worden op de aanwezigen afgevuurd. Daarvoor is iedereen bij binnenkomst al in groepen ingedeeld, zodat mensen die samengekomen zijn ook kennis maken met leden die minder bekend zijn voor hen. Gezamenlijk mag men per tafel van zes personen de antwoordformulieren van de vragenronden invullen. Een heuse competitie start doordat de uitkomsten van de vragen direct na iedere ronde worden nagekeken en de score vermeld wordt op een groot flipoverbord. Uiteindelijk is de laatste ronde waarin vijf soorten jams geproefd moeten worden en voorzien van de juiste naam. Na optelling van de punten is een shoot-out nodig om tot een winnende tafel te komen.
De lunch is het sluitstuk van deze dag. Goed samengesteld met verse producten en een heerlijke soep als entree. De kroket mag natuurlijk niet ontbreken.
Weer een goed bezochte Buitendag met veel energie om het nieuwe kerkjaar in te gaan.

Edwin Goedegebuure

Jubileum, tien jaar Roze Viering

De Roze Viering in Lelystad is de jaarlijkse kerkelijke viering voor de lhbti-gemeenschap. Dit jaar bestaat de Roze Viering tien jaar, en voor deze keer wordt dat niet in de kerk gevierd maar in theater Agora in Lelystad. Op deze speciale editie op 11 oktober is dominee Alexander Noordijk te gast. Als Alexander 23 is, wordt hij verliefd op een jongen. Hij ondergaat tevergeefs homogenezing en stopt met zijn opleiding theologie. Omdat hij zich zo sterk verbonden blijft voelen met God, keert hij uiteindelijk terug naar zijn roeping, wordt alsnog dominee en zet hij zich nu in voor de positie van lhbti-mensen binnen de kerk.

Datum en tijd : zondag 11 oktober 2026, 15:00 tot 17:00 uur

Locatie : Agora, Agorabaan 12 8224 JS Lelystad

De Roze Viering wordt georganiseerd door en voor de lhbti-gemeenschap en iedereen die zich daarmee verbonden voelt in samenwerking met Bureau Gelijke Behandeling Flevoland.

EEN JA-ZEGGENDE LEVENSSTIJL

Lezing door Henk Manschot

De levensenergie die elk jaar opnieuw de natuur, de planten, dieren en mensen weer tot bloei brengt staat in schril contrast met de manieren waarop moderne mensen tegenwoordig elkaar vaak belemmeren in hun bloei. Een filosoof die dit spanningsveld tot een persoonlijk dilemma heeft gemaakt is Friedrich Nietzsche. Zijn groeiende gevoeligheid voor het leven van dieren, voor het cyclische ritme van dag en nacht, voor het spel en de interacties tussen alles wat leeft, ze zijn de uitdrukking van Nietzsches poging om niet óver de natuur te filosoferen maar vanuit geleefde ervaringen te denken. Het wordt zijn manier om op de eerste plaats zichzélf 'terug te plaatsen in de natuur' en de wereld om hem heen met andere ogen te bekijken.

Op deze ochtend wil Henk Manschot, geinspireerd door Nietzsche, deze levenshouding verder uitdiepen en met ons nagaan hoe we een positieve levensinstelling in onszelf en in anderen kunnen faciliteren en ondersteunen. Waar draait het om in Nietzsches affirmatie van het leven? Wat betekent 'zich aarden' in Nietzscheaanse zin? En welke inspiratie biedt dat voor het ontwikkelen van een hedendaagse ecologische levensstijl?

Henk Manschot is filosoof en ethicus gespecialiseerd in de zorg voor mens en aarde. Hij schreef het boek 'Blijf de aarde trouw'. Een pleidooi voor een Nietzscheaanse terrasofie.
Hij was hoogleraar filosofie en ethiek aan de Universiteit voor Humanistiek in Utrecht en tevens rector van deze instelling.

Datum: zondagmorgen 25 oktober 2026
Aanvang: 10.00 uur
Locatie: Theater Posa, Kempenaar 01-10, Lelystad
Toegang: vrije bijdrage
Aanmelden: vóór vrijdag 23 oktober
per e-mail: programma@eigentijdsgeloven.nl, via de website: www.eigentijdsgeloven.nl of bij Ria Kikkert: tel. 0634541403

WORTELS VAN HET VROEGE CHRISTENDOM

Lezing door Rob Bekkering over de Nag Hammadi-geschriften, het Hermetisme en het Egyptische dodenboek

In zijn beroepsmatige leven als huisarts en SCEN-arts raakte Rob Bekkering geïntrigeerd door de dood, vooral door de wijze waarop mensen tegen de dood aankijken of ervan wegkijken. Vanuit deze fascinatie besloot Bekkering zich te verdiepen in hoe mensen in de oudheid tegen de dood (en het leven) aankeken. Hij bestudeerde de bronteksten van het Egyptisch dodenboek, een verzameling op papyrus geschreven spreuken die in de Egyptische oudheid (vanaf 1550 v.Chr) werden meegegeven met de overledene in het graf.

Zijn ontdekkingsreis bracht Bekkering ook bij de Nag Hammadi-geschriften en het Hermetisme. De Nag Hammadi-geschriften werden in 1945 in een kruik in een grot in Midden-Egypte ontdekt. Deze vroegchristelijke teksten geven ons een rechtstreeks inzicht in het vroege christendom.

Onder de Nag Hammadi-geschriften bevinden zich ook drie Hermetische geschriften, genoemd naar de mythische figuur *Hermes Trismegistus* en gebaseerd op de Egyptische god Thoth, die kunst en wetenschap aan de mens zou hebben gegeven. Interessante verhalen die onze wereld verruimen. Rob Bekkering neemt ons mee naar pré- en vroegchristelijke bronnen en zienswijzen, waar de meesten van ons niet mee zijn opgegroeid, maar die ons ook vandaag de dag nog kunnen inspireren.

Rob Bekkering (1952) is arts, gespecialiseerd in palliatieve zorg en complementaire geneeskunde. Sinds zijn pensionering onafhankelijk onderzoeker Egyptologie en het vroege christendom. Speciale interesses: Egyptologie, vergelijkende godsdienstwetenschap, Amduat, archeoastronomie.

Datum: zondagmorgen 4 oktober 2026
Aanvang: 10.00 uur
Locatie: Odd Fellowhuis, De Ketting 6, Dronten
Toegang: vrije bijdrage
Aanmelden: vóór vrijdag 2 oktober
per e-mail: programma@eigentijdsgeloven.nl, via website: www.eigentijdsgeloven.nl of bij Marian van Leeuwen: tel. 0613444215

Over de gulden regel, de schildpad en de EHBO

Op 28 juni 2026, gaat Marian van Leeuwen voor in de dienst van Lelystad-Zeewolde met pianobegeleiding van Harry Kaptein. Met als titel: De Gulden Regel.
Marian vertelt het verhaal van de Barmhartige Samaritaan.

Wij vragen ons af: Wie is mijn naaste, wat zouden wij doen, zou ik mijn naaste ook zo bijstaan?Daarbij komt de vraag: doe ik het zo goed of moet ik eerst verder kijken dan mijn neus lang is?
Marian geeft hierbij een voorbeeld uit haar studietijd: Vraag het de schildpad! Want goed bedoeld zette zij eens een grote, zware schildpad naar de overkant van de weg, maar de begeleidende professor merkte op: deze was net met veel moeite de weg overgestoken om eieren te leggen en nu moet ie helemaal opnieuw beginnen!
Een jaar of achttien geleden, Rinse was al met pensioen, werden hij en twee collega's gevraagd voor een onderwijsklus in Miskolc Hongarije. Er gingen ook twee partners mee waaronder ik. We werden ondergebracht in een soort luxe kasteel, een onderkomen nog van de communistische partij.
Na afloop van het congres hebben we het Bürkwoud verkend en Boedapest. Boedapest, de stad met z'n ongekende, glorierijke verleden, maar waar zich nu onder bruggen en andere verborgen plaatsen verslaafden, gehandicapten en daklozen ophielden.

Op de laatste avond zagen we vanaf het terras waar we aten in de portieken van chique woonhuizen naast ons, dat mensen zich gereed maakten voor de nacht op een kleedje of jas.
Wat een tegenstelling met onze keuze op een ruim voorziene menukaart.
Bij die aanblik begon ik te twijfelen en legde m'n mes en vork neer. Liep naar binnen en bestelde aan de balie een portie eten "to take away". Bracht het vervolgens naar een man in de dichtstbijzijnde portiek en overhandigde het aan hem. De man had een gebrekkige arm en keek mij vertwijfelend aan. Ik zei hem in het Duits: "Ik heb wat te eten voor u". Toen hij het begreep rolden er tranen over z'n wangen.
's Avonds merkte ik dat ik flink gestoken was en werd door een insect. Op onze hotelkamerhebben we toen met veel moeite een vlo gevangen.
Ik had de schildpad niets gevraagd, maar wel het goede voor hem gedaan. Maar ik had de EHBO-regel, dat je je eerst moet afvragen of de actie die je wilt uitvoeren gevaar oplevert voor jezelf of omgeving, niet opgevolgd. Nou ja, het gevaar bleek niet meer dan een paar jeukende vlooienbeten te zijn, dat zij dan maar zo.

Gelfske Dijkstra-Oostindie

Heeft u een tegeltjeswijsheid en kunt u daar een toelichting bij schrijven? Stuur deze dan naar de redactie:
meerpaalredactie@gmail.com

Tijd

Tijd – het is vreemd, het is vreemd mooi ook
nooit te zullen weten wat het is

en toch, hoeveel van wat er in ons leeft is ouder
dan wij, hoeveel daarvan zal ons overleven

zoals een pasgeboren kind kijkt alsof het kijkt
naar iets in zichzelf, iets ziet daar
wat het meekreeg

zoals Rembrandt kijkt op de laatste portretten
van zichzelf alsof hij ziet waar hij heengaat
een verte voorbij onze ogen

het is vreemd maar ook vreemd mooi te bedenken
dat ooit niemand meer zal weten
dat we hebben geleefd

te bedenken hoe nu we leven, hoe hier
maar ook hoe niets ons leven zou zijn zonder
de echo's van de onbekende diepten in ons hoofd

niet de tijd gaat voorbij, maar jij, en ik
buiten onze gedachte is geen tijd

we stonden deze zomer op de rand van een dal
om ons heen alleen wind

Rutger Kopland (1934-2012)

Pastoraal werker Marian van Leeuwen /info@marianvanleeuwen.nl

Algemeen Bestuur VGF Voorzitter: Yvon Vulperhorst
yvonvulperhorst@gmail.com

VIERINGEN

datum	*tijd*	*plaats*	*voorganger*
11 oktober *soepzondag*	*10.00 uur*	Lelystad	Marian van Leeuwen
18 oktober *oogstdienst*	*10.00 uur*	Dronten	Elske de Lange

De kerkdiensten worden gehouden in:
Dronten in het Odd Fellowhuis, De Ketting 6
Lelystad in het Vestzaktheater Posa, Kempenaar 01-10

ACTIVITEITEN

4 oktober	Lezing Rob Bekkering	Dronten
4 oktober	Zondagochtendgesprek	Lelystad
18 oktober	Plusgroep	Lelystad
25 oktober	Lezing Henk Manschot	Lelystad
25 oktober	Afdelingsvergadering Lelystad/Zeewolde	Lelystad
25 oktober	Zondagochtendgesprek	Dronten

KOPIJ VOOR HET NOVEMBERNUMMER INLEVEREN UITERLIJK VOOR 13 OKTOBER2026

meerpaalredactie@gmail.com